

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6580

гр. София, 01.08.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 01.08.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **1658** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК.

По делото е постановено Решение № 4932 от 19.07.2023 г., с което частично е уважен иск по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предявен от Х. С. М. срещу Столична дирекция на вътрешните работи.

С решението, в полза на ищеца съобразно изхода на спора и основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ са присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 192 лв., но съразмерно с уважената част от иска.

Постъпила е молба от 28.07.2023 г. от ищеца Х. С. М., чрез адв. М. С., срещу решението в частта на разноските. Формулирана е претенция за постановяване на диспозитив за присъждане на адвокатско възнаграждение съобразно мотивите на съдебния акт.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е постъпила в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С диспозитива на съдебното решение съдът е присъдил сума в размер на 192 лв. за адвокатско възнаграждение. В мотивите на акта е разяснен начина на изчисление на тази сума, като не е налице визираното противоречие между мотиви и диспозитив.

Съгласно изричната разпоредба на чл.10, ал.3 от ЗОДОВ съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Исковата претенция е предявена за сумата от 2500 лв. Съдът е присъдил обезщетение в размер на 800 лв. Представени са

доказателства за заплатено от Х. С. М. в полза на адв. М. С. адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Съобразно уважената част от иска от 800 лв. спрямо пълната стойност на исковата претенция от 2500 лв., на ищеца не следва да се присъди пълният размер на претендираното адвокатско възнаграждение от 600 лв., а съразмерно на $800/2500$ част от него или сума в размер на 192 лв. Тази сума е посочено в мотивите на съдебния акт и присъдена с неговия диспозитив. Изложеното определя неоснователно на искането за изменение на решението в частта на разноските, чрез присъждане на адвокатско възнаграждение в по-висок размер.
Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 28.07.2023 г. от ищеца Х. С. М., чрез адв. М. С., с искане за изменение на постановеното по делото Решение № 4932 от 19.07.2023 г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: